

عنوان مقاله:

واکاوی خط مشی سیاسی و اداری هخامنشیان در شبه جزیره عربستان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم تاریخی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حمیدرضا پیغمبری - استادیار گروه تاریخ دانشگاه خلیج فارس، بوشهر

خلاصه مقاله:

هخامنشیان چه مناطقی از شبه جزیره عربستان را تحت کنترل خود داشتند و نوع حاکمیت و شیوه اداره آن مناطق چگونه بوده است؟ محققان در این باره اختلاف نظرهای فراوانی دارند. در پژوهش حاضر با مرور و بازبینی دیدگاه های پژوهشگران پیشین تلاش شده است که با توجه به شواهد و مدارک تاریخی و باستان شناختی جدید، خط مشی سیاسی و اداری هخامنشیان در خصوص این سرزمین روشن گردد. یافته های این پژوهش نشان می دهد که چون بخش های بزرگی از شبه جزیره عربستان در این زمان تا اندازه زیادی ناشناخته و دور از دسترس بوده است، نباید آن را به عنوان یک واحد جغرافیایی و سیاسی یکپارچه در نظر گرفت. چنین به نظر می رسد که عربستان در دوره هخامنشیان به بخش های مجزایی از نظر اداری و سیاسی تقسیم شده بود: ساتراپی اربایه از جنوب سوریه و بیابان نعب تا شمال حجاز را شامل می شد و برخی نواحی واقع در کرانه های جنوبی خلیج فارس مانند بحرین (تیلیمن) و عمان (مک) هم واحدهای سیاسی مجزایی به شمار می رفتند. هخامنشیان کرانه های جنوبی خلیج فارس را از طریق ساتراپی های بابل و مکران (ساتراپی چهاردهم) اداره می کردند و مناطق مواصلاتی شمال و غرب عربستان را با پیمان اتحادی که با اتحادیه قیداری بسته بودند تحت نظارت داشتند. گسترش قنات ها در عربستان و عایدات ناشی از جریان تجارت بخورات نشان می دهد که میان دو طرف روابطی دوسویه و سودمند وجود داشته است.

کلمات کلیدی:

هخامنشیان، عربستان، خلیج فارس، جاده بخورات، تیما، اتحادیه قیداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1211577>

